

LEGALISTIN KESKUSTELU LIKVIDAATTORUUDEN VASTUSTAJAN KANSSA ⁶⁵

Legalisti. Minusta tuntuu, että likvidaattoreja vastaan käydyn taistelun ja kiistojen kärjistyminen äärimmilleen sosialidemokraattisessa lehdistössä on liiaksi tulistanut intohimoja ja tehnyt erimielisyyden olennaisen puolen hieman hämäräksi.

Likvidaattoruuden vastustaja. Eiköhän päivävastoin? Eiköhän taistelun kärjistyminen ole johtunut aatteellisen erimielisyyden syvyydestä? Vai oletteko tekin siirtyneet „horjuvien”, t.s. „sovittelijoiden”, leiriin, jotka koettavat täyttää kuilun sisällyksettömillä fraaseilla ja kauaskäivillä arkipäiväisyyksillä?

Legalisti. Oi ei, en ole lainkaan taipuvainen „soviteluun”. Päinvastoin. Tarkoitan, että likvidaattorit eivät ole kyllin tietoisia eivätkä siitä syystä kyllin päättäväisiä. He kulkevat yhä vielä haparoiden ja kehittyvät, jos niin voisi sanoa, alkuvoimaisesti. He eivät vielääkään rohkene ajatella ajatuksiaan loppuun asti. Siitä johtuu heidän kantansa epäjohdonmukaisuus, sekavuus ja huojuvaisuus, mitä vastustajat pitävät teeskentelynä, veijarimaisina otteina taistelussa illegaalista puoluetta vastaan y.m.s. Seurauksena on tukkanuotanveto, ja laaja yleisö, jonka vuoksi kiistaa käydään, lakkaa ymmärtämästä, mistä on kysymys. Jos likvidaattoreilla olisi vähemmän diplomaattitaitureita ja enemmän itseluottamusta, niin silloin he pikemmin todistaisivat olevansa oikeassa ja löisivät teidät perin pohjin.

Likvidaattoruuden vastustaja. Hirveää unta, mutta... olisi kiintoista kuulla todisteenne.

Legalisti. Vakaumukseni on, että likvidaattorit ovat oikeassa. Heidän on hyväksyttävä heitä vastaan singottu

legalisti-nimi. Me hyväksymme sen ja näytämme, että juuri legalistit antavat ainoan oikean — marxilaisuuden kannalta katsoen oikean — vastauksen Venäjän nykyisen työväenliikkeen kirottuihin kysymyksiin. Tunnustatteko vai ettekö tunnusta, että nykyinen kausi on sinänsä eräänlainen omalaatuinen vaihe Venäjän taloudellisessa ja poliittisessä kehityksessä?

Likvidaattoruuden vastustaja. Tunnustan.

Legalisti. Te tunnustatte sen, kuten surullisenuuluisat „joulukuun” (vuoden 1908) päätöslauselmannekin, vain sanoissa. Jos syvennytään tosissa tähän tunnustukseen, niin se merkitsee, että esim. julkinen sosialidemokraattien ryhmä III Duumassa ei ole olemassa sattumalta, vaan muodostaa erottamattoman elimellisen osan „nykyhetkestä”. Kyseisen ajankohdan poliittisten ehtojen kokonaissumma, työväenliikkeen ehtojen kokonaissumma on sellainen, että sosialidemokraattien *legaalinen* duumaryhmä on sekä mahdollinen että välttämätön ja että avoin *legaalinen* sosialidemokraattinen työväenpuolue on sekä mahdollinen että välttämätön.

Likvidaattoruuden vastustaja. Eiköhän tuo hyppäys sosialidemokraattien duumaryhmästä sosialidemokraattiin työväenpuolueeseen ole uskallettua?

Legalisti. Ei ollenkaan. Koko juttu on vain siinä, että muodot sosialidemokratian olemassaololle III Duumassa me olemme saaneet ulkoapäin, meidän on tarvinnut vain ottaa ne vastaan, astua, niin sanoaksemme, valmiiseen huoneistoon, kun taas legaalisen työväenpuolueen olemassaolon muodot on meidän itsemme löydettävä. Tässä tarvitaan aloitteellisuutta, taistelua uusien muotojen puolesta. Ne, joita te sanotte halveksivasti likvidaattoreiksi, ovat alkaneet tuon taistelun, astuneet uudelle tielle, mutta valitettavasti vain toisella jalallaan. Valitettavasti he yhä vielä arkailevat, vilkuilevat taakseen ja rajoittuvat puolinaiisiin toimenpiteisiin. Uudelle tielle lähtiessä tuota ei voida alussa välttää, olkoon niin, mutta alkua on seuraava jatko. Ja ensi askeleiden epävarmuudesta on tuleva loppu ja virheet oikaistaan.

Likvidaattoruuden vastustaja. Mainiota. Ehkä selitätte, millaisia nuo virheet ovat ja miten ne oikaistaan?

Legalisti. Selitän mielelläni. Ei voida ennakoita sanoa, nimenomaan millainen on oleva huomispäivän legaalinen

työväenpuolue, mutta ei voida olla myöskään näkemättä työväenliikkeen kehityksen yleistä suuntaa. Ottaen tämän suunnan lähtökohdakseni voin arkailematta piirtää kuvan legaalista puolueesta tietoisena siitä, että vaikkei se todellisuudessa tule olemaan tarkoin sellainen, niin se tulee kuitenkin olemaan *sen tapainen*. Ja piirtääkseni teille tämän kuvan minun ei lainkaan tarvitse ryhtyä „sepittelemään”. Minun tarvitsee vain tarkastella lähemmin elämän opetuksia, uusissa vallankumouksenjälkeisissä oloissa tapahtuneen toiminnan antamaa kokemusta. Riittää kun teen yhteenvedon tästä kokemuksesta jättäen syrjään yksityiskohdat ja ottaen pääasian. On olemassa legaalinen työväen edustus Duumassa. On olemassa legaalinen sosialidemokraattien ryhmä. Sitä vainotaan, sitä pitävät silmällä vakoilijat, sen ei sallita kokoontua, siltä riistetään asioita tuntevat henkilöt, se hajotetaan ehkä huomispäivänä vankiloihin ja karkotuspaikoille — puolueen legaalisuus ei lainkaan tee mahdottomiksi, kuten lyhytnäköiset kannattajanne luulevat, tuomioistuimien ja poliisin vainotoimenpiteitä. Mutta vainoista huolimatta legaalinen ryhmä on olemassa. On olemassa legaalisia työväenyhdistyksiä, klubeja, legaalisia marxilaisia aikakaus- ja viikkolehtiä — niitä vainotaan entistä enemmän, lakkautetaan, kuristetaan sakoilla, niiden toimittajat saavat kuukauden kestäneestä toimitustyöstään maksaa ehkä puolentoista kuukauden vankeusrangaistuksella, yhdistyksiä lakkautetaan tämän tästä, mutta silti niitä on olemassa. Ajatelkaapa tätä tosiasiaa. Toista on legaalisten työväenyhdistysten, legaalisen marxilaisen lehdistön, legaalisten sosialidemokraattiedustajain puuttuminen. Niin oli ennen v. 1905. Toista on, kun ne ovat olemassa yhtämittäisistä vainoista *huolimatta*, alituisista lakkautuksista huolimatta. Näin on ollut asianlaita v. 1907 jälkeen. Se juuri onkin uutta tilanteessa. Juuri tuohon „uuteen” onkin osattava tarttua, jotta sitä voitaisiin kehittää laajemmalle, voimistaa ja varmistaa.

Likvidaattoruuden vastustaja. Aloittitte lupauksesta olla legalistina rohkeampi ja johdonmukaisempi kuin ne, jotka ovat esiintyneet tähän asti, mutta toistaiseksi olette kuitenkin vain toistanut samaa, mitä kaikki likvidaattorit ovat jo kauan sitten sanoneet.

Legalisti. Sanoin jo, että johdonmukaisen, vakauksellisen legalismin piirteet hahmottuvat sinänsä

elämäkokemuksen tarkkaavaisesta huomioinnista. Legaalisen sosialidemokraattisen työväenpuolueen kaikki eri aineosat ovat todellisuudessa jo olemassa. On sanottava kuuluvasti ja suoraan, mitä on olemassa. On myönnettävä arkaillematta, että ellei tänään niin huomenna nuo hajanaiset aineosat kokoontuvat yhteen, niiden täytyy kokoontua, ja sellainen puolue syntyy. Se täytyy perustaa ja perustetaan. Sitä tullaan vainoamaan, mutta se tulee olemaan,—legaalisen työväenpuolueen olemattomuuden vuosia seuraavat legaalisen työväenpuolueen epävarman, lukuisten vainoimien keskeyttämän olemassaolon vuodet, ja niitä seuraavat Venäjällä aito eurooppalaisen legaalisen sosialidemokraattisen puolueen vuodet. Legaalisen sosialidemokraattisen puolueen olemassaolon vuodet ovat jo koitaneet, tuo puolue on jo *reaalisempi* kuin teidän maanalaisuutenne, joka yhdeksältäkymmeneltä yhdeksältä sadasosaltaan on tuhottu. Jotta legalistit saataisiin tiivistettyä lopullisesti ja heidän toimintansa varmemmaksi, järjestelmällisemmäksi, johdonmukaisemmaksi, ei pidä pelätä sanoa, mitä on olemassa, ei pidä pelätä nimittää tuota reaalisuutta sen omalla nimellä, ei pidä pelätä heittää tunnusta, nostaa lippua. Vaikka tuomioistuimet ja poliisi riistäisivätkin sen käsistämme, vaikka ne riistäisivät sen kymmeniä kertoja, niin sitä *ei voida* hävittää, sitä ei voida riistää pitkäksi aikaa, sillä se yleistää sen, mitä on olemassa, mikä kasvaa eikä voi olla kasvamatta.

Likvidaattoruuden vastustaja. Asiaan, asiaan. Muussa tapauksessa minun täytyy johdattaa mieleenne sananparsin: *kyvinpä visertää*, mutta minne istuutuu. Lupasitte puhua suoraan. Sanokaapa suoremmin, konkreettisemmin: mitä kirjoitetaan lippuunne?

Legalisti. Siihenhän juuri olen puhetta johtanut. Me perustamme työväenliikkeen edistämiseksi legaalisen yhdistyksen. Tuon yhdistyksen periaatteellisena pohjana on marxilaisuus. Yhdistyksen tavoitteena on yhteiskunnallisten elinolojen uudistaminen marxilaisuuden pohjalta, luokkien hävittäminen, tuotannon anarkian hävittäminen j.n.e. Legaalisen puolueen, t.s. yhdistyksemme, lähimpänä tavoitteena on valtio- ja yhteiskuntajärjestelmän täydellinen demokratisoiminen; agraarikysymyksen ratkaisun edistäminen demokraattiseen suuntaan ja marxilaisten katsomusten pohjalta; mitä laajin työväen lainsäädäntä. Ja vihdoin,

uuden yhdistyksen toimintakeinoina tulevat olemaan kaikki lailliset propaganda-, agitaatio- ja organisaatiokeinot.

Likvidaattoruuden vastustaja. Luuletteko ehkä hallituksemme sallivan, että tällainen yhdistys rekisteröidään?

Legalisti. Älkäähän toki, en ole lainkaan niin naiivi, että luulisin sellaista. Yhdistystämme ei tietenkään rekisteröidä, mutta illegaaliseksikaan sitä ei voida tunnustaa, ja juuri siinä tehtävämme onkin. Joka läänissä työläiset tulevat toinen toisensa jälkeen laatimaan samantapaisen yhdistyksen säännöt ja esittämään ne esivallan vahvistettaviksi. Se tulee olemaan johdonmukaista, horjumatonta taistelua legaalisuuden puolesta. Sellaisen yhdistyksen perustajia ja jäseniä ei voida vainota meidän nykyisen muka puolueemme „pelottavien” ohjelmapykälien vuoksi, sillä VSDTP on tällä haavaa vain puolueen tapainen eivätkä sen ohjelman „pelottavat” pykälät, sen tapaiset kuin tasavalta, proletariaatin diktatuuri — lukuisten aseellista kapinaa y.m.s. koskevien päätöslauselmien „pelottavista” pykälistä edes puhumattakaan — ketään pelota, niillä ei ole mitään merkitystä, ne eivät esitä mitään osaa, ellei oteta lukuun sitä „osaa”, mikä toimittaa pakkotöihin henkilöitä, jotka *itse asiassa* eivät ole tehneet mitään lainvastaista. Juuri siinä on asian ydin, juuri siinä on puolueen nykyisen tilan tragikomedia. Kuollut tarrautuu elävään. Erilaisten päätöslauselmien ja vanhan puolueohjelman vanhentuneet, käytöstä pois joutuneet „pykälät”, jotka elämä on todellisuudessa kumonnut ja jotka tosiasiallisesti on pantu arkistoon, hyödyttävät vain vihollisiamme, ovat vain apuna meikälaisten kuristamisessa, tuottamatta yleensä mitään, no kerrassaan mitään hyötyä nykyiselle reaalille liikkeelle, sille *todelliselle* sosialidemokraattiselle toiminnalle, jota nykyään *suoritetaan*, suoritetaan niin III Duumassa kuin myös legaalisten aikakaus- ja sanomalehtien avulla, legaalisisissa yhdistyksissä, legaalisisissa edustajakokouksissa j.n.e. y.m.s. Juuri siksi meistä, legalisteista, kysymyksen *ytimenä* ei lainkaan ole pahimmista vainoista ja rangaistuksista pelastuminen (niin kuin teidän, suokaa anteeksi sanontani, likvidaattoreja jahtaamaan harjaannutlut kannattajanne ovat valmiita päättelemään), vaan se *periaatteellinen* merkitys, mikä on ensiksikin julkisella työväenliikkeellä ja toiseksi nykyisen valtakomennon ristiriitaisuuksien hyväksikäyttöllä. Niin, niin, herra vanhauskolainen, marxilaisuuden

periaatteina ei suinkaan ole summa ulkoapittuja sanoja eivätkä kertakaikkisen ehdottomat „oikeuskoiset” kaavat, vaan laajan työväenliikkeen edistäminen, joukkojen järjestymisen ja omatoimisuuden edistäminen. Olkoon niin, että sanoja tai toisia „jää sanomatta” — tiedän hyvin, että te ja kannattajanne olette erikoistuneet „sanomaan loppuun” sen, mikä on jäänyt sanomatta sosialidemokraattien duumaryhmältä, legaaliselta aikakauslehdeltä j.n.e. — olkoon niin, että sanoja „jää sanomatta”, autetaanhan sen sijaan asiaa eteenpäin. Entistä laajemmat työläiskerrokset temmataan mukaan liikkeeseen. Otetaan päättävä askel julkisten esiintymisten yhtenäistämistä kohti. Jokainen tietoinen työläinen kouraisee häntä sortavaa valtakomentoa *juuri* siitä ristiriitaisuudesta, mikä on sille kaikkein ominaisin, mikä on sille juuri nyt luonteenomaisin, siitä ristiriitaisuudesta, että laillisuus muodollisesti tunnustetaan, mutta todellisuudessa siitä luovutaan, että sosialidemokraattien duumaryhmän „sallitaan olla olemassa”, mutta pyritään „olemaan sallimatta” sosialidemokraattista puoluetta, että virallisissa julkilausumissa työväenyhdistykset tunnustetaan, mutta todellisuudessa niitä vainotaan. Proletariaattia sortavan valtakomennon kouraiseminen tuon valtakomennon ristiriitaisuuksista — siinä eikä luutuneissa kaavoissa on marxilaisuuden *elävä henki*. Saksan sosialidemokraattien menestysten tärkeimpiä, sanoisinko enemmänkin: perustavaa laatua olevia syitä onkin juuri se, että he ovat aina osanneet uhrata *kaavan* liikkeen eduksi. Vuoden 1871 jälkeen he pystyivät luomaan puolueen, jonka ohjelmassa tunnustettiin vain „lailliset” poliittisen toiminnan keinot. He ovat pystyneet kehittämään maailman voimakkaimman sosialidemokraattisen liikkeen sellaisin sosialidemokraattisin ohjelmin, joka on paljon „legaalisempi” kuin meidän, sillä siinä ei ole eikä ole koskaan ollutkaan tasavaltaa. Mutta te — te olette valmiit esittämään maailmalle näyteen „mallikelpoisen radikaalisesta” sosialidemokraattisesta ohjelmasta, vaikka samalla radikaalisen mallikelpoisesti *puuttuu* sosialidemokraattinen joukkojärjestö, sosialidemokraattinen joukkoliike.

Likvidaattoruuden vastustaja. Toistaiseksi suunnitelmastanne ei käytännöllisesti katsoen synny muuta kuin saapuvien ja lähtevien asiakirjojen „joukkoliike” seurojen ja yhdistysten asioita hoitavissa hallinnoissa, jos joka läänissä

jok'ikinen tietoinen työläinen kopioi legaalista marxilaista „yhdistystä” koskevan suunnitelmanne ja esittää sen vahvistettavaksi. Koska itsekin sanotte, ettei sellaista yhdistystä sallita, niin missään muualla, paitsi legalistisessa mielikuvituksessanne, ei tule olemaan mitään julkista liikettä eikä edes mitään „julkista” yhdistystääkään. Mutta ennen kuin vastaan teille tarkemmin, haluaisin kysyä vielä, aiotteko perustaa tuon legaalisen marxilaisen „yhdistyksen” vanhan, t.s. nykyisen, puolueen *tilalle* vai tuleeeko se olemaan *rinnan* tämän kanssa?

Legalisti. Aivan niin. Kajositte varsin mielenkiintoiseen kysymykseen! Juuri siihen sisältyykin eräs likvidaattoruuden varsinaisten johtajien murehdittava virhe. He eivät uskalla ottaa kunnan harppausta tiellä, joka epäilemättä on oikea,— ja samaan aikaan ottavat useita äärimmäisen varomattomia, asialle täysin tarpeettomia askelia syrjään, nimittäin opportunistin suuntaan. Sanoisin kuitenkin: voidaan olla legalisti olematta likvidaattori. Pitää olla legalisti olematta opportunisti. On tunnustettava liikkeen legaaliset *muodot*, niitä ei ole tunnustettava vain puolittaisesti eikä ainoastaan sanoissa, vaan vakavasti ja käytännössä, t.s. on viipymättä perustettava legaalinen marxilainen työväenpuolue, mutta vallankumouksesta kieltäytyminen on sallimatonta opportunistia, ja silti sellainen kieltäytyminen on tunnusomaista hyvin ja hyvin monille, ellei suurimmalle osalle likvidaattoreistamme. Hegemoniasta kieltäytyminen on opportunistia, jonka tuomitsen jyrkästi. Meidän ei pidä mistään kieltäytyä eikä mitään likvidoida. Uuden legaalisen puolueen on oltava olemassa yhdessä *vanhan kanssa*, sen *rinnalla*. Ne tulevat täydentämään toisiaan.

Hymyilette? Siinä ei kuitenkaan ole mitään naurettavaa. Sanotte: „kaksinkertaista kirjanpitoa”. Mutta kysyn teiltä: eikö legaalisen ja illegaalisen lehdistön rinnakkainen olemassaolo ole sinänsä ilmiö, joka on täysin yhtäpitävä suunnitelmani kanssa, oikeamminkin: niiden johtopäätösten kanssa, joita olen tehnyt kaikista nykyisen kokemuksen antamista opetuksista? Jos ennen v. 1905 emigrantit eivät voineet kirjoittaa legaaliseen lehdistöön, jos silloin äänenkannattajia lakkautettiin emigranttien kirjoitusten julkaisemisen vuoksi, vaikka ne oli allekirjoitettu salanimellä, niin eikö ristiriitaiselle nykyaikadellemme ole luonteenomaista,

että kaikkien tuntemat emigrantit kirjoittavat niin illegaalisessa kuin *legaalisessakin* lehdistössä *omalla nimellään?* Tätä „kaksinkertaista kirjanpitoa” vastaan teillä ei ole mitään! Se ei aiheuta mitään „sekavuutta”. Vain rutiini, ei mikään muu kuin rutiini estää teitä ymmärtämästä, että tämän „kaksinkertaisen kirjanpidon” määräävät aikakautemme kaikki ehdot, että on opittava käyttämään sen ristiiriitoja, osattava asettua sille maaperälle, — *niin* sille maaperälle, — jolla aikamme huomattavimmat tapahtumat kehittyvät. *Sanoissanne* te kaikki hyväksytte „illegaalisen ja legaalisen toiminnan yhteyden”. Hyväksykää se myös käytännössä. Sanottuanne A älkää pelätkö sanoa B. Hyväksytyänne perusteisiin yleensä taktiikassa ja organisaatiossa, älkää pelätkö hyväksyä sitä myös *puolueen* organisaatiossa. Luopukaa vihdoinkin päättäväisesti, totisesti ja vilpittömästi tuosta järjettömästä anarkistisesta ennakkoluulosta legaalisuutta vastaan.

Likvidaattoruuden vastustaja. Juuri siinä on onnettomuutene onkin, että te leikitte legaalisuutta, „legalisoitte”, jota vastoin saksalaiset nojautuivat legaalisuuteen, joka todella oli olemassa. Esimerkkinne legaalisesta ja illegaalisesta lehdistöstä puhuu varsin selvästi teitä vastaan. Kun illegaalinen sosialidemokraatti ryhtyy kirjoittamaan legaalissa lehdistössä siitä, mistä legaalissa lehdistössä sallitaan kirjoittaa, niin hän ei leiki legaalisuutta, vaan käyttää todella hyväksi legaalisuutta, joka todellakin on olemassa niissä tai näissä ahtaissa puitteissa. Sen sijaan teidän legaalinen työväenpuolueenne tai marxilainen yhdistyksenne (samoin kuin „julkinen työväenpuolue” likvidaattoreilla, joista te ette *oikeastaan* eroa kerrassaan millään) on legaalisuusfantasiaa eikä muuta, sillä myönnätte itsekkin, ettei kukaan tule sallimaan niitä ja että noita muka „legaalisia” yhdistyksiä ei *todellisuudessa* tule legaalisesti olemaan. Anarko-syndikalistien yleistä „vallankumousvoimistelua” vastaavasti te harjoitatte „legalisointivoimistelua”. Kun kadeteilla on legaalisesti olemassa legaalisesti olematon puolue, niin se ei johdu siitä, että kadetit olisivat oppineet käyttämään ristiriitaista muotoa, vaan siitä, ettei heidän toimintansa sinänsä ole *sisällöltään* mitään vallankumouksellista eikä mitään demokraattista, joukkoja järjestävää toimintaa. Heidän toimintansa on sisällöltään liberaalis-monarkistista, ja sellaisen poliittisen toiminnan

voi itsevaltius kyllä sallia ja sietää sitä. Sitä vastoin marxilaisten toimintaa työväenluokan keskuudessa itsevaltius ei voi sietää, ja naiivia on yrittää auttaa asiaa naamioitumalla. Mutta „legaalin yhdistyksenne” samoin kuin likvidaattorien „julkinen työväenpuolue” on nimenomaan *peitenimellinen* yhdistys, se on naamiaisten pitoa, sillä käytännössä te perustatte laskelmanne sosialidemokraatteihin. Epäselvät, löyhät sanamuodot, joita te sommittelette „yhdistyksenne” päämäärien, toimintasuunnitelmien ja taktiikan määrittelemiseksi, ovat sanoista rakennettu verho, paperisuoja, ovat samaa legalisointivoimistelua. Puolueemme on esiinnyttävä Duumassa, muodostettava *legaalisia* ammattiyhdistyksiä, toimittava legaalisisissa edustajakokouksissa, sen kieltäminen on anarkismia tai intelligenttihilismiä, ja *tämän* tapaisen toiminnan hyväksyminen on uuden aikakauden uusien olojen huomioonottamista. Mutta poliittisen toiminnan *legaalisuutta* ei vielä voi olla (muita kuin intelligenttioppoportunisteja varten), sillä sellaista legaalisuutta varten ei ole vallattu edellytyksiä ja sen saavuttaminen „luikertelemalla” on turhaa haaveilua. Saksassa vuoteen 1871 mennessä sellainen legaalisuus oli täydellisesti muodostunut, maan porvarillinen uudistaminen oli saatettu täydellisesti päätökseen, välittömän vallankumoustoiminnan edellytykset olivat tyyten kadonneet: näistä *objektiivisista* edellytyksistä eikä Saksan sosialidemokraattien taitavuudesta johtuu se, miksi *voitiin* muodostaa *todella* legaalinen eikä legaalisuutta leikkivä ja „legalisointivoimistelua” harjoittava sosialidemokraattinen puolue.

Tämän legaalisen puolueen niiden taikka näiden legaalisten ohjelma- ja päätöslauselmapykälien y.m.s. *kopioiminen* ja tällaisen „legaalisuuden” siirtäminen Venäjälle on naiivia haaveilua, turhaa hassuttelua, sillä ettehän voi *siirtää* Venäjälle Saksan porvarillisen vallankumouksen päätökseen saattamista, Saksan itsensä-ehdyttäneen demokratismin historiaa, Saksan 60-luvun „ylhäältäkäsin suoritettua vallankumousta”, Saksan *todellista* legaalisuutta. On olemassa sellaisia monarkistisia maita, joissa on legaalisia tasavaltalaisten puolueita, ja sen, minkälaista on oleva Venäjän legaalisuus sitten, kun Venäjällä on suoritettu loppuun porvarilliset vallankumoukset ja meillä on muodostunut yhtä porvarillinen järjestelmä kuin Euroopassa, saamme nähdä tulevien taistelujen jälkeen, sen määräävät niiden

taistelujen tulokset. Mutta sosialidemokraattien nykyinen tehtävä on siinä, että osataan valmistautua ja valmistaa joukkoja vallankumoukseen kesäkuun 3 päivän valtakomentokauden erikoisoloissa.

Työväenluokan legaalinen puolue, julkinen työväenpuolue on näissä oloissa — pelkkä fraasi, jonka taka-ajatuksena on legalistiopportunistien ryhmän... *legalisoituminen*. *Tällainen* „kansansosialistien” legalisoituminen on tosiasia. *Tällainen* legaalisten likvidaattorisanomalehtimiestemme legalisoituminen on tosiasia. Ei sattumalta, vaan välttämättömyyden pakosta, ei niiden taikka näiden likvidaattorien „erehdyksestä”, vaan kaikkien intelligenttilikvidaattori-ryhmien sosiaalisesta kokoonpanosta johtuu, että opportunistiset ainekset, jotka vaalivat vallankumouksesta luopumisen, hegemoniasta kieltäytymisen aatetta, vetäytyvät ja niiden täytyy vetäytyä noiden ryhmien puoleen. Legalistin voi erottaa noista ihmisistä vain *toivomuksissa* — todellisuudessa heitä ei voida erottaa. Nykyisen kauden objektiiviset olot ovat sellaisia, että „kansansosialistien” legalisoituminen ja likvidaattorikynäilijäin ryhmän legalisoituminen on mahdollista ja väistämätöntä, mutta työväenpuolueen legalisointi on pelkkää puhetta.

Illegaalinen työväenpuolue on olemassa eikä edes tämän puolueen äärimmäinen, äärimmäisinkään heikkeneminen enempää kuin sen järjestöjen valtaosan hajoaminenkaan meidän päivinämme tee sitä olemattomaksi. Kerhot ja ryhmät luovat yhä uudelleen maanalaisen vallankumousjärjestön. Kysymys on siitä, mikä järjestövoima, mikä aatetraditio, mikä puolue pystyy vaikuttamaan ja tulee vaikuttamaan Duuman työläisedustajien, työväen ammattiliittojen, työväenseurojen ja erilaisten legaalisten edustajakokousten työläisedustajien julkisiin esiintymisiin: vallankumouksellinen — proletaarinen puolue, VSDTP vaiko opportunistinen likvidaattorikynäilijäin ryhmä. Siinä „likvidaattoruusvastaisen taistelun” *reaalinen* olemus, siinä se objektiivinen perussyy, joka tässä selkkauksessa muodostaa kuilun molempien vastustajien välille. Mitkään hyvät halut, mitkään sanalliset eroavaisuudet legalismin ja likvidaattoruuden välillä eivät luo umpeen tuota kuilua.